

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Wulff: Det konservative Folkepartis Stilling til det Lovforslag, som her foreligger, var, da det første Gang blev fremsat, saaledes, at vi af Hensyn til Krigsforholdene og den Myndighed, som i den Anledning maatte lægges i Regeringens Hænder, erklærede at ville stemme for det. Da Sagen anden Gang var for, havde vi adskillige Betæneligheder, som gjorde, at vi undlod at stemme. Nu for Øjeblikket er Forholdet med Hensyn til den Bestemmelse i Lovforslaget, som vel er den vigtigste, den, der forbyder Pressen at opihde imod de krigsførende Nationer, at vi ikke kan se andet, end at den siddende Regering ganske vist har anvendt det første Stykke af Lovens § 1 mod Blade, som ikke tilhørte dens Parti, men at den har undladt at anvende Bestemmelsen om Ophidselse mod fremmede Nationer overfor Blade, som tilhører dens eget Parti eller støtter den her i Rigsdagen. Jeg sigter særligt til „Nationaltidende“ (Afbrydelse), der har indeholdt ophidsende Artikler mod England og Rusland. Naar Loven efter vor Mening anvendes paa en Maade, som ikke er upartisk, forekommer det os, at der ikke er Brug for Loven, og saa vil vor Stilling til Lovforslaget i den Skikkelse, det har i Øjeblikket, være den, at vi vil stemme imod det. (Stemmer: Det var ikke „Nationaltidende“, det var „Social-Demokraten“!) Sagde jeg „Nationaltidende“? Det var en Fortalelse, jeg mente „Social-Demokraten“.

Borgbjerg: Hvis det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff) ikke havde foretaget denne Rettelse til sidst, havde jeg ikke haft nogen Anledning til at tage Ordet nu, idet jeg vilde have anset det, det ærede Medlem først sagde, for lige saa korrekt som den Rettelse, han nu kom med. Jeg ved ikke, hvad det ærede Medlem sigter til, naar han taler om — altsaa i sin Rettelse —, at der af „Social-Demokraten“ skulde være ophidset imod de krigsførende Nationer, idet han særlig nævnedes Rusland og England. Jeg mener, at ifølge den givne Lov, og for øvrigt efter Konferencer, som de danske Redaktører har haft med Udenrigsministeren, er det fuldkommen tilladt her i Landet at bedømme Verdenskrigen, dens Oprindelse, dens Forløb og dens enkelte Begivenheder, og det har „Social-Demokraten“ gjort. Men hvis man vil sammenligne navnlig en mindre

Del af den øvrige Presse, nemlig den saakaldte Chauvinist-Presse, med „Social-Demokraten“, vil man finde, at medens „Social-Demokraten“ har bragt Dokumenter, Synsmaader og Betragtninger fra den ene Side og fra den anden Side og har bestræbt sig for at være upartisk, har den nævnte Presse været ensidig tendentiøst farvet. En mindre Del af den danske Presse har været absolut partisk, absolut neutral, idet denne Presse — og dertil hører Blade, der staar det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds meget nær — gennem 2½ Aar har ført en daglig systematisk Ophidselsespolitik imod den ene Part af de krigsførende Lande. Det forekommer mig derfor, at det laa nærmere for det konservative Folkepartis Ordfører her i Dag at vende sig imod denne Presse og at anvende sin Indflydelse, hvis han har nogen, paa at faa den til at indtage en virkelig neutral Holdning. Det er min Opfattelse, at hvis det konservative Folkeparti retter Angreb paa „Social-Demokraten“ for Uneutralitet, gør det sig komplet lige saa latterligt, som naar en Drukkenbold prædiker Afhold.

Wulff: Det ærede Medlem (Borgbjerg), som er Redaktør af „Social-Demokraten“, forsvarede ikke „Social-Demokraten“, men angreb andre Blade. Det maa være hans Sag at dokumentere dette Angrebs Rigtighed, hvis han finder det nødvendigt. Maa jeg blot til kort Begrundelse af det, jeg sagde, anføre, at der i „Social-Demokraten“, hvoraf jeg her har nogle Udklip, findes Angreb baade paa England og paa Rusland. For Englands Vedkommende gøres det gældende i en længere Udvikling, at det er det Land, der har undervunget Indien, annekteret Ægypten, ført Krig mod Kina, erobret de frie Boerrepublikker i Sydafrika, og som nu alene for sit Verdensherredømmes eller sit Handelsvældes Skyld agter at slaa Tyskland til Jorden. Det er Artiklens hele Retning og Indhold, en Artikel, der absolut gaar ud paa at ophidse den offentlige Mening her i Landet imod England. For Ruslands Vedkommende har Bladet ikke alene betegnet Czaren som den, der har tændt Verdensbranden, den, der har sat sine allierede Pistolen for Brystet for at vedligeholde Krigen, men med stor Overskriift har det proklameret: „Czaren puster til Verdensbranden!“. Det forekommer mig, at naar det ikke er tilladt at bruge uneutrale Udtalelser, kan de, jeg her har nævnt, ikke være tilladte. Naar